

отъ тѣхъ влѣли дори и въ черковата. Тамъ единъ отъ вълнующитѣ са нашътъ младия господаръ въ обятията на майка си предъ олтара, предъ самия образъ на спасителя; той са приближилъ и вдигнълъ да накървави голия си ножъ. Ножа му билъ вече положенъ вързъ гърдитѣ на невинния младенецъ и той билъ готовъ да извърши убийството, по Провидението Божие, което преуговлявалъ господаря за велики дѣла и което го спасявало и избавяло не веднѣжъ и дваъжъ отъ очевидни опасности, и въ тѣзъ минута, когато никой не е можѣлъ да доде на помощъ и когато самъ той гледалъ хищнитѣ очи на убиенца — въ тѣзъ минута, казвамъ, всемогща ржка го спасила. Въ времето, когато злодѣеца билъ вече готовъ да разреже на двѣ части монарха, като го държалъ съ едната си ржка издвигнатъ а съ другата мѣрилъ съ ножа да замахне, въ тѣзъ страшна минута, казвамъ, единъ изъ бунтовниците започеналъ страшно да вика: „Стои братъ! не тамъ предъ олтаря. Остави ги да излѣзатъ изъ черковата; тѣ не ще бѣгатъ.“ Между туй, въ тѣзъ същата минута, вънкашнитѣ мятежници видѣли че бързо иде царска конница и започенали да викатъ на другитѣ въ черковата по-скоро да бѣгатъ. Въ туй смущение всички са разбѣгали и младия царъ по единъ чуденъ начинъ са избавилъ и осталь живъ.

Двадесять години слѣдъ туй приключение, когато всичкитѣ бивши възмѣщения одавна били подавени, бунтовницитѣ истребени и господарството въ миръ, слѣдъ всичкитѣ тѣзъ безспокойствия, казвамъ, царя започеналъ да са занимава съ обучаванието на новата си войска и съ устройството на нова флота. Единъ день той обучавалъ нѣколко отъ новодоведенитѣ матроси; като ги гледалъ единъ по единъ съ внимание, господаря спрѣлъ внезапно погледа си